

רע"פ 6063/17 - צבי פינקלשטיין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6063/17

לפני: המבקש:
כבוד השופט א' שהם
צבי פינקלשטיין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, מיום 18.6.2017, בעפ"א 34847-04-17, שניתן על ידי כב' השופטת מ' סוקולוב - שופטת עמיתה

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת מ' סוקולוב - שופטת עמיתה), בעפ"א 348-04-17, שניתנה ביום 18.6.2017. בגדרו של פסק הדין, התקבל ערעורה של המשיבה על הכרעת דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (כב' השופט ש' איזקסון), בתיק 16871675, שניתנה ביום 9.3.2017.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש דו"ח חניה, לפיו העמיד המבקש את רכבו בניגוד להוראות תמרור המתיר חניה לכלי רכב

עמוד 1

מסוימים ובשעות מסוימות כמפורט בו (חניה מועדפת). על פי האמור בדו"ח החניה, ביום 4.2.2016, העמיד המבקש את רכבו ברחוב עמינדב 8, תל אביב, בניגוד לתמרור המתיר חניה לכלי רכב הנושאים תו אזורי בלבד, עבירה לפי סעיף 4(ב), בצירוף סעיף 6(ב)(1) לחוק עזר לתל אביב (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ד-1983. המבקש ביקש להישפט, חלף תשלום הקנס.

בית המשפט לעניינים מקומיים זיכה את המבקש מהעבירה הנ"ל, בקובעו כי תמרור 439 העליון, שלשונו: "החניה בצד זה מוגבלת", ואשר מסביר את תמרור 626, הוצב מעליו ולא מתחתיו, וזאת בניגוד לסעיף 15ב להודעת התעבורה, תקנות והנחיות להצבת תמרורים 2014, קובץ תקנות 7434 (להלן: תקנות להצבת תמרורים). עוד נקבע, כי מתחת לתמרור 626, הוצב תמרור 439 נוסף, שבו צוינו השעות וההוראות בדבר הגבלות חניה והוראות החניה המועדפת, וזאת בניגוד להוראות סעיף 2 לתקנות להצבת תמרורים. בנוסף, קבע בית המשפט לעניינים מקומיים, כי הוצבו על אותו העמוד ארבעה תמרורים ולא שלושה, בניגוד להוראות סעיף 15א לתקנות להצבת תמרורים. על יסוד האמור, קבע בית המשפט לעניינים מקומיים, כי נפלו פגמים בהצבתו של התמרור שעל בסיסו נכתב דו"ח החניה דנן, אשר מצדיקים את זיכוי של המבקש.

המשיבה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי על הכרעת דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים. ביום 18.6.2017, קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורה של המשיבה, בקובעו כי תמרור 439 העליון הוצב שלא בהתאם לתקנות להצבת תמרורים והוא מיותר, אך מדובר בפגם בלתי מהותי, ואין בכך כדי לבטל את התמרורים האחרים הממוקמים על אותו העמוד, שהוצבו כחוק. בית המשפט המחוזי ציין, בהקשר זה, כי המבקש לא טען כי לא הבין את משמעות התמרורים, או הוטעה לחשוב כי ניתן להחנות את רכבו במקום ובשעה שהחנה. נקבע בנוסף, כי על העמוד מוקמו שלושה תמרורים בלבד, כאשר תמרור 439 התחתון הוא תמרור אחד, על לוח מתכת אחד, הקובע למי מותר להחנות במקום בשעות מסוימות של היממה, ולמי מותר להחנות ביתר שעות היממה. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע, כי הקו השחור שעל גבי התמרור מפריד בין הוראות החניה החל משעה 17:00 ועל השעה 09:00 למחרת, בשעות אלה החנייה מותרת רק לבעלי תו חניה אזורי, לבין החנייה בין השעות 09:00 עד שעה 17:00, אשר מותרת גם לאחרים. אשר על כן, ביטל בית המשפט המחוזי את פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים, הרשיע את המבקש בביצוע העבירה מושא כתב האישום, והטיל עליו את קנס המקור, בסך 100 ₪.

הבקשה לרשות ערעור

3. בבקשה שלפניי, טוען המבקש כי על גבי העמוד הוצבו ארבעה תמרורים, כאשר הקו השחור מפריד בין שני תמרורי 439. עוד לטענת המבקש, משנקבע בבית המשפט המחוזי, כי תמרור 439 העליון הוצב שלא כדין, לא תיתכן הטלת חבות עליו, לעניין האמור בתמרור. נטען בנוסף, כי הודעת תשלום הקנס נרשמה מכוחו של השילוט המוצב על גבי העמוד, המורכב מסדרה של תמרורים בעלי משמעות משולבת, ועל כן, לדידו, די בהצבתו של תמרור יחיד כלא כדין, כדי לפגוע במשמעות זו, באופן שבו השילוט כולו הוא חסר כל תוקף.

דיון והכרעה

4. הבקשה שלפניי נוגעת, רובה ככולה, בעניינו הפרטי של המבקש. עסקינן בבקשה שנסבה, בחלקה הארי, על קביעות עובדתיות אשר נעשו בבית המשפט המחוזי, ואיננה מעלה כל סוגיה ציבורית רחבת היקף. בנוסף, אין מתקיימים עמוד 2

בבקשה זו שיקולי צדק מיוחדים, המצדיקים מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". מטעמים אלו בלבד, דין הבקשה להידחות (ראו למשל, רע"פ 8377/13 ורקשטל נ' עיריית תל אביב- יפו (6.2.2014); רע"פ 4918/13 כהן נ' מדינת ישראל (18.2.2014); רע"פ 1024/14 יצחק נ' מדינת ישראל (11.2.2014); רע"פ 8232/16 שרגל נ' עיריית תל אביב (11.12.2016)). יצוין, כי גם לגופו של עניין לא מצאתי טעם מבורר להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

5. אשר על כן, בקשת רשות הערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, ח' באב התשע"ז (31.7.2017).

שׁוֹפֵט
